

Čtyři staletí baptistického hnutí

Slavíme, co Bůh učinil: Jsme pospolu 400 let

~~ Karen Bullock ~~

V roce 2009 si radostně a s vděčností celá (velká) baptistická rodina připomíná čtyřistaleté výročí svých začátků! Služba, kterou baptisté v těchto čtyřech staletích přinášeli, je protkána příběhy jednotlivců i společenství víry ze všech koutů světa. Tento rok budeme znovu ony příběhy vyprávět našim dětem a dětem našich dětí. Budeme vzpomínat na to nejlepší ze společného života baptistů, to, co z bohatého odkazu víry pojí generace dohromady. Kdo byli první baptisté? A jak se stali tak velikou rodinou? Pro první baptisty, naše bratry a sestry, bylo 17. století stoletím začátků.

Počátky baptistů, 1609

Na úsvitu 17. století byla Anglie velmi výbušnou zemí. Občané byly zákonem přinuceni stát se členy a přijmout učení státní církve. Ten, kdo se nepodvolil byl pokutován, potírán, vězněn. Církevní i státní politická moc násilně potírala nové sílící přesvědčení mezi křesťany, že skutečná církev Božího lidu má být charakterizována vírou v Ježíše Krista a oddělena od restrikcí a vlivu systému státní církve. Desítky křesťanských bratří a sester projevili svoji odvahu roku 1607, když navzdory nebezpečí ztráty života, domovů a majetku opustili svoji domovinu a přeplavili se do Amsterdamu v Holandsku, města, které se honosilo pojmenováním Město Uprchlíků. Těmito lidem šlo především o svobodu hledat v Písmech Svatých a na základě poznaného praktikovat svoji víru a bohoslužbu. Byla jim poskytnuta ochrana a zaměstnání v pekařství Jana Muntera, menonity patřícího ke skupině Vodnozorců. Jeho obchod ležel blízko řeky Amstel nedaleko dnešní čtvrti Rembrandtsplein. Zde Angličtí utečenci, vedeni Johnem Smythem a [Thomasem Helwysem](#), pracovali, scházeli se k bohoslužbám, a po večeri u stolů se zažehnutou svíčkou probírali a diskutovali svá teologická přesvědčení. Již po dvou letech fungování odmítli křest malých dětí a založili novou denominaci. Na prvním křestním shromáždění Smyth nejprve pokřtil sám sebe a potom všechny ostatní z tohoto malého sboru. Každý pokřtěný byl dospělý, který vyznal svoji víru v Ježíše Krista. Následně tato malá skupinka založila sbor, v němž bylo dobrovolné členství založeno na osobním vyznání víry v Ježíše Krista a křtu pouze na vyznání víry. Tento radikální krok roku 1609 označuje chvíli, kdy se tito náboženští nonkonformisté stali baptisty. Ale jejich cesta nebyla lehkou a každý jejich krok provázely rozličné výzvy. V zápase o to, jak nejlépe se vztahovat k jiným církevním společenstvím, se v roce 1611 Helwys s deseti dalšími vrátili do rodné Anglie a usídlili se ve Spitalfieldu, ležící na vnější severozápadní straně londýnských hradeb. Tam založili první baptistický sbor na anglické půdě. Helwys rychle vydal svoji první obranu náboženské svobody v anglickém jazyce. Byla to krátká deklarace nazvaná *Mystery of Iniquity* (1612). V ní prohlásil, že anglický král nemá žádné zplnomocnění kontrolovat náboženské přesvědčení nebo náboženskou praxi svých poddaných; místo toho, bez ohledu na náboženské vyznání, musí mít každý jedinec svobodu sám se zodpovídat Stvořiteli - svobodu číst i interpretovat Písmo. Záhy následovalo pronásledování. Helwys byl uvězněn v Newgateském vězení, kde také zemřel. Ovšem během jedné následující generace bylo v Anglii více než 54 vzkvétajících baptistických sborů.

Baptisté dnes

O čtyřista let později zůstává příběh naší baptistické rodiny závislým na Božím povolání, darech a zmocnění. Baptisté stále drží novozákonní model sborové praxe, hlásají Dobrou Zprávu Ježíše Krista, křtí na vyznání víry a praktikují mezi-sborovou spolupráci a bratrskou jednotu. Baptisté během let,

tak jako jejich předchůdci nadále osvědčovali a hájili svobody pro všechny lidi. To vše pod působením Boží milosti. Bok po boku po celém světě tato baptistická rodina zahrnuje vděčná společenství víry, rodiny i jednotlivce. Skláníme hlavy a vyznáváme se ze své závislosti na Bohu, přiznáváme stálou potřebu usmíření i uzdravení a potřebu obnovy ve svém vyznávání Krista. Dívejme se jeden druhému do očí a přijměme povzbuzení z toho, co Bůh činí skrze rozličnou službu. Znovu se vzájemně utvrdme v modlitbách i finanční podpoře práci, službě, která je mezi námi konána. Prosme našeho nebeského Otce, aby nás nadále směřoval, vedl, uschopňoval i zmocnil ke svému dílu, aby pokračovalo v uskutečnění Jeho cíle. Hledejme a prosme o odvahu pro každodenní život.

Připomínejme si ten příběh každý den a vzdávejme chválu tomu, kdo drží své sliby. Jenom v Něm spočívá naše naděje i budoucnost. Ať se v něm radují celé generace!

Karen O'Dell Bullock je profesorkou na Carroll Theological Institutu v Arlingtonu ve státě Texas, USA, a předsedkyní Výboru baptistického odkazu a identity Světového svazu baptistů.

[BWA - Baptist Heritage](#)

přeložil Radek Pospíšil, t.č. kazatel Sboru BJB v Lovosicích

Redakční poznámka: Článek byl prvně publikován na webu [baptist.cz](#).